

UCHWAŁA NR
RADY POWIATU PIASECZYŃSKIEGO
z dnia

w sprawie określenia zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów uprawnionych do udzielania tych ulg.

Na podstawie art.12 pkt 11 i art. 42 ust. 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2018 r. poz. 995 z późn. zm.) , art. 56, art. 59 ust. 1, 2 i 3 i art. 59a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2017 r. poz.2077 z późn. zm.), Rada Powiatu uchwala, co następuje:

§ 1

Uchwała określa zasady, sposób i tryb umarzania, odraczania i rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Powiatowi Piaseczyńskiemu lub jego jednostkom budżetowym, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazuje organy i osoby uprawnione do udzielania tych ulg.

§ 2

Ilekroć w uchwale mowa jest o:

- 1) należnościach - należy przez to rozumieć należności pieniężne, obejmujące należność główną, odsetki oraz inne należności uboczne mające charakter cywilnoprawny, przypadające Powiatowi Piaseczyńskiemu lub jego jednostkom budżetowym;
- 2) ulgach - należy przez to rozumieć umorzenie, odroczenie terminu lub rozłożenie na raty spłaty należności;
- 3) dłużniku - należy przez to rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej zobowiązaną do zapłacenia należności;
- 4) działalności gospodarczej - należy przez to rozumieć działalność gospodarczą, do której mają zastosowanie reguły konkurencji określone w przepisach części trzeciej tytułu VII rozdziału1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- 5) organie uprawnionym - należy przez to rozumieć organ lub osoby wskazane w niniejszej uchwale, uprawnione do udzielania ulg.

§ 3

1. Należności mogą być na wniosek dłużnika:

- 1) umarzane w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym,
- 2) umarzane w części, terminy spłaty całości albo części należności mogą zostać odroczone, płatność całości albo części należności może zostać rozłożona na raty - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi dłużnika.

2. Od należności, której spłatę odroczone lub rozłożono na raty, odsetki są naliczane do dnia złożenia wniosku o udzielenie ulgi, włącznie z tym dniem.

3. Jeżeli dłużnik nie dokonał zapłaty odroczonej należności lub nie zapłacił którejkolwiek z rat w wyznaczonym terminie albo w pełnej wysokości, niespłacona należność staje się natychmiast wymagalna w całości wraz z należnymi odsetkami, liczonymi od dnia następującego po upływie pierwotnego terminu wymagalności do dnia zapłaty.
4. W przypadku, gdy umorzenie dotyczy części należności, organ uprawniony wyznacza termin spłaty pozostałej części należności z zastrzeżeniem, że w razie jego niedotrzymania należność staje się wymagalna w całości wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia następującego po upływie pierwotnego terminu wymagalności do dnia zapłaty.
5. W przypadkach, gdy oprócz dłużnika głównego są zobowiązane inne osoby, należności mogą zostać umorzone tylko wtedy, gdy warunki umarzania są spełnione wobec wszystkich zobowiązanych.

§ 4

1. Należności mogą być umarzane w całości z urzędu, jeżeli:
 - 1) osoba fizyczna - zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku albo pozostawiła majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawiła przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza 6.000 zł;
 - 2) osoba prawna - została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
 - 3) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji;
 - 4) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
 - 5) zachodzi interes publiczny.
2. Do umarzania z urzędu należności, o których mowa w pkt 2-5 stosuje się odpowiednio § 3 ust. 5 uchwały.

§ 5

Postanawia się o niedochodzeniu należności, których kwota wraz z odsetkami liczona na koniec roku obrachunkowego nie przekracza 100 zł.

§ 6

1. Do udzielania ulg organami uprawnionymi są:
 - 1) Zarząd Powiatu w odniesieniu do należności powyżej 5.000,00 zł;
 - 2) Starosta Piaseczyński w odniesieniu do należności, których wartość nie przekracza 5.000,00 zł;
 - 3) Kierownik jednostki budżetowej Powiatu Piaseczyńskiego, w odniesieniu do należności przysługującej jednostce, jeżeli wartość należności nie przekracza 5.000,00 zł.
2. Jeżeli wartość należności przekracza kwotę 40.000,00 zł, udzielenie ulgi przez Zarząd Powiatu może nastąpić po uzyskaniu pozytywnej opinii komisji Rady Powiatu właściwej do spraw budżetu.

§ 7

1. Udzielanie ulg następuje w formie pisemnej na podstawie umowy stron po uprzednim przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego przez właściwy wydział Starostwa Powiatowego lub Kierownika jednostki budżetowej.

2. Odmowa udzielenia ulgi następuje w formie pisemnego oświadczenia woli organu uprawnionego.
3. W przypadkach, o których mowa w § 4 ust. 1 udzielenie ulgi następuje w formie pisemnego oświadczenia woli organu uprawnionego, które stanowi podstawę odpisu w księgach rachunkowych.

§ 8

1. Wniosek o udzielenie ulgi w spłacie należności dłużnik składa organowi uprawnionemu.
2. Wniosek winien zawierać:
 - 1) uzasadnienie wskazujące na wystąpienie okoliczności, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2, wraz z ich udokumentowaniem;
 - 2) rodzaj wnioskowanej ulgi, kwotę oraz terminy spłaty.
3. Organ uprawniony dokonuje weryfikacji wniosku w zakresie jego kompletności i może wezwać dłużnika do jego uzupełnienia w terminie do 7 dni, z pouczeniem, że niezastosowanie się do wezwania w wyznaczonym terminie spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

§ 9

1. Organ uprawniony, na wniosek podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać ulg, które:
 - 1) nie stanowią pomocy publicznej;
 - 2) stanowią pomoc de minimis.
2. W przypadkach określonych w § 3 ust. 1, § 4 ust. 1 pkt 5 oraz § 9 udzielenie ulg podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, które stanowią pomoc de minimis, następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 362 z późn. zm.) oraz w zakresie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L Nr 352 z dnia 24 grudnia 2013 r.), nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L Nr 352 z dnia 24 grudnia 2013 r., str.9) oraz rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2015 z dnia 27 czerwca 2014 w sprawie stosowania art.107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014, str.45).
3. W celu uzyskania pomocy, o której mowa w ust. 2 podmiot prowadzący działalność gospodarczą, jest zobowiązany przedłożyć wraz z wnioskiem o udzielenie ulgi, zgodnie z ustawą z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362 z późn. zm.)
 - a) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie oraz pomocy de minimis w rybołówstwie, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat podatkowych albo oświadczenie o wielkości pomocy de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie oraz pomocy de minimis w rybołówstwie, jakie otrzymał w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,
 - b) informacji określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawionych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz.U. Nr 53, poz.311, z późn. zm.) albo w rozporządzeniu Rady Ministrów

z dnia 11 czerwca 2010 w sprawie informacji składanych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz.U.nr 121, poz.810).

4. W celu zapewnienia zgodności udzielanej pomocy z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) Nr 1407/2013 organ uprawniony, na podstawie otrzymanych zaświadczeń lub oświadczeń oraz informacji wymienionych w ust. 3, dokonuje oceny dopuszczalności udzielenia pomocy de minimis w formie ulg wynikających z niniejszej uchwały.
5. Ulgi stanowiące pomoc de minimis mogą być udzielane na podstawie niniejszej uchwały do dnia 30 czerwca 2021 r.

§ 10

Przepisów uchwały nie stosuje się do należności, których zasady i tryb umarzania, odraczania oraz rozkładania spłaty na raty regulują odrębne przepisy.

§ 11

Wnioski o udzielenie ulg nierozpatrzone do dnia wejścia w życie uchwały podlegają rozpoznaniu w trybie i na zasadach określonych niniejszą uchwałą.

§ 12

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Piaseczyńskiego.

§ 13

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Uzasadnienie

do projektu uchwały Rady Powiatu w Piasecznie w sprawie określenia zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów uprawnionych do udzielania tych ulg.

Zgodnie z art. 59 ust. ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 ze zm.) organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, warunki dopuszczalności publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazuje organ lub osobę uprawnioną do udzielania tych ulg. Uwzględniając przepisy w tym zakresie wynikające zarówno z ustawy o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 r. jak i z Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis, Zarząd Powiatu przedkłada niniejszy projekt w sprawie: określenia zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Powiatowi Piaseczyńskiemu lub jego jednostkom podległym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej oraz wskazania organów do tego uprawnionych.

Rozporządzenie Komisji Nr 1407/2013 obowiązywać będzie do dnia 31 grudnia 2020 r., w związku z tym termin obowiązywania niniejszej uchwały dostosowano do tego terminu. Ponadto zgodnie

z art. 7 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tj. Dz.U.z 2018 r, poz. 362 ze zmianami) projekt uchwały jako:

- 1) projekt programu pomocowego przewidujący udzielanie *pomocy de minimis*, w dniu 27.02.2019 r. został zgłoszony Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, który w terminie 14 dni mógł przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania *pomocy*.
- 2) projekt programu pomocowego przewidujący udzielanie *pomocy de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, w dniu 28.02.2019 r. został zgłoszony również ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi, który w terminie 14 dni mógł przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania *pomocy*.

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie pismem znak DMP-1.530.53.2019.MM z dnia 05.03.2019 r. i Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi pismem znak F.pp.0220.111.2019 z dnia 15.03.2019 r., przedstawili propozycje zmian i uwagi do przesłanego projektu, których treść uwzględniono w niniejszej uchwale.

Wnosząc niniejszy projekt uchwały pod obrady Rady Powiatu, Zarząd Powiatu prosi o jej podjęcie.

WICESTAROSTA PIASECZYŃSKI
Zdzisław Lis

Sekretarz Powiatu

Joanna Muszyńska-Dziurny

Naczelnik Wydziału Finansowego
p.o. Głównego Księgowego

mgr Barbara Lis

RADCA PRAWNY

Andrzej Hajduk
WA - 11959

NACZELNIK
WYDZIAŁU GOSPODAROWANIA MIENIEM

Iwona Krasowska

Warszawa, dnia 15 marca 2019

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Znak sprawy: F.pp.0220.111.2019

**Pan
Ksawery Gut
Starosta Piaseczyński**

**Starostwo Powiatowe w Piasecznie
ul. Chyliczkowska 14
05-500 Piaseczno**

W związku z przesłanym za pośrednictwem platformy e-puap przy piśmie z dnia 22 lutego 2019 r., znak FIN.3037.2.2019.BL projektem uchwały Rady Powiatu Piaseczyńskiego w sprawie *określenia zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów uprawnionych do udzielania tych ulg* – uprzejmie informuję Pana Starostę, że w ww. projekcie uchwały w § 9 ust. 3 proponuję nadać następujące brzmienie: „3. W celu uzyskania pomocy, o której mowa w ust. 2 podmiot prowadzący działalność gospodarczą, w tym działalność w zakresie rolnictwa lub rybołówstwa, jest zobowiązany przedłożyć wraz z wnioskiem o udzielenie ulgi, zgodnie z ustawą z dnia 30 kwietnia 2004r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018r. poz. 362):

- a) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie oraz pomocy de minimis w rybołówstwie, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go latach podatkowych albo oświadczenie o wielkości pomocy de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie oraz pomocy de minimis w rybołówstwie, jakie otrzymał w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,
- b) informacji określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53 poz. 311, z późn. zm.) albo w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 czerwca

2010 r. w sprawie informacji składanych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz. U. Nr 121, poz. 810).”.

Ponadto uprzejmie informuję, że udzielając pomoc de minimis w rolnictwie na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.) należy każdorazowo sprawdzać wykorzystanie krajowego limitu, o którym mowa w tym rozporządzeniu, które jest dostępne m.in. na stronie internetowej: <https://srpp.minrol.gov.pl>.

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Dyrektor

Agnieszka Kłódkowska-Cieślakiewicz

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, \$DATA r.

DMP-1.530.53.2019.MM

**Pan Ksawery Gut
Starosta Piaseczyński
Starostwo Powiatowe w
Piasecznie
E-PUAP**

Szanowny Panie Starosto,

w odpowiedzi na pismo z dnia 22 lutego 2019 r. (znak pisma: FIN.3037.1.2019.BL), dotyczące projektu *uchwały Rady Powiatu Piaseczyńskiego w sprawie określenia zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów uprawnionych do udzielania tych ulg*, działając na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹, pragnę przedstawić następujące zastrzeżenie.

Z projektu uchwały wynika, iż na jej podstawie będzie udzielana pomoc de minimis m.in. w rozumieniu *rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis*².

W odniesieniu do § 5 projektu uchwały należy zauważyć, że podstawą do jego wprowadzenia jest nowy przepis art. 59a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zgodnie z którym, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego

¹ Dz. U. z 2018 r, poz. 362.

² Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013.

może, w drodze uchwały, postanowić o niedochodzeniu należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających jednostkom budżetowym, samorządowym zakładom budżetowym i państwowym oraz samorządowym instytucjom kultury, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza kwoty 100 PLN. W przeciwieństwie jednak do przepisu art. 59 ww. ustawy, dotyczącego umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności mających charakter cywilnoprawny, wprowadzona regulacja nie przesądza, że w uchwale mają jednocześnie zostać określone warunki udzielania pomocy publicznej w przypadkach, w których ww. niedochodzenie należności będzie stanowić pomoc.

Należy zauważyć, że wsparcie na rzecz podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą jest uznawane za pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), o ile jednocześnie spełnione są następujące warunki:

1. udzielane jest ono przez państwo lub ze środków państwowych,
2. przedsiębiorstwo uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
3. ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
4. grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową.

W przypadku przepisów uchwał wprowadzanych na podstawie art. 59a ustawy o finansach publicznych, niedochodzone należności dotyczą wszystkich podmiotów, posiadających zaległości wobec jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych i państwowych oraz samorządowych instytucji kultury, a zatem również przedsiębiorców w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Jednocześnie, niedochodzone należności jednostek sektora finansów publicznych stanowią środki publiczne oraz mają charakter selektywny, ponieważ dotyczą tylko wybranych podmiotów, tj. tych, które posiadają należności wobec określonych jednostek.

Jeśli chodzi zaś o przesłankę korzyści, należy zauważyć, że nie jest ona spełniona, w przypadku pozytywnego przeprowadzenia tzw. testu prywatnego wierzyciela, tj. w sytuacji, gdy wierzyciel publiczny postępuje tak, jak w analogicznych okolicznościach, zachowałby się wierzyciel prywatny. Przykładowo, w decyzji w sprawie *domniemanej pomocy na rzecz Trèves*³ Komisja stwierdziła, że test prywatnego wierzyciela został

³ Decyzja Komisji z dnia 20.04.2017 r. w sprawie nr C4/10 (ex NN 64/09).

spełniony pomimo zmiany harmonogramu spłat zaległości w opłacaniu podatków i składek na ubezpieczenie społeczne, a zgoda na zmianę harmonogramu spłaty długu przez wierzyciela publicznego nie stanowiła pomocy publicznej, gdyż jego zachowanie można było porównać do zachowania wierzyciela prywatnego, który dążył do odzyskania należnych mu kwot i zawierał w tym celu umowy z dłużnikiem, na podstawie których łączna kwota długu została rozłożona na raty w celu ułatwienia spłaty. Komisja uznała tym samym, że plan zmiany harmonogramu spłaty zaległości stanowił dla wierzycieli publicznych przedsiębiorstwa Trèves lepsze rozwiązanie niż postępowanie egzekucyjne, ponieważ w jego przypadku wierzyciele publiczni odzyskaliby jedynie część wierzytelności.

W odniesieniu do przypadku niedochodzenia należności nieprzekraczających 100 PLN, o którym mowa w art. 59a ustawy o finansach publicznych, należy przyjąć, że prywatny wierzyciel zmierzałby do odzyskania należności, jedynie w pewnych przypadkach, tj. o ile koszty takiego postępowania nie przekraczałyby należnych kwot. Z uzasadnienia do ustawy o finansach publicznych wprowadzającej ww. przepis wynikało, że za jego wprowadzeniem przemawiał właśnie fakt, że windykacja małych kwotowo zaległości była nieracjonalna, w szczególności w sytuacji, gdy koszty postępowania przekraczały należne kwoty. W przypadkach, w których ww. koszty rzeczywiście są równe lub przekraczają kwotę owych należności, decyzja o ich niedochodzeniu jest racjonalna z punktu widzenia prywatnego wierzyciela i w przypadku, gdy wierzyciel publiczny zachowałby się tak samo w analogicznej sytuacji, wówczas przestankę korzyści należy uznać za niespełnioną, co skutkuje tym, że niedochodzenie należności o charakterze cywilnoprawnym w takim przypadku, nie stanowiłoby pomocy publicznej.

Należy jednak podkreślić, że koszty egzekucji takich należności mogą w różnych gminach odbiegać od siebie, niekiedy dość znacząco. Odgórne ustalenie w art. 59a ustawy o finansach publicznych kwoty w wysokości 100 PLN może w niektórych przypadkach prowadzić do udzielenia pomocy publicznej, ze względu na to, że czasami koszty postępowania mogą być niższe. W przypadku zatem, gdy kwota nie przekraczająca 100 PLN rzeczywiście odpowiada średnim kosztom egzekucji należności ponoszonym przez jednostkę samorządu terytorialnego, niedochodzenie należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających jednostkom budżetowym, samorządowym zakładom budżetowym i państwowym oraz samorządowym instytucjom kultury nie będzie stanowić korzyści, o której mowa w art. 107 ust. 1 TFUE i nie będą miały zastosowania przepisy o pomocy publicznej. Jeśli natomiast kwoty te są niższe, w celu uniknięcia konieczności stosowania przepisów o pomocy publicznej/de minimis, w § 5 projektu uchwały ich

wysokość należy ustalić na takim poziomie, aby nie przekraczały one średnich kosztów egzekucji należności ponoszonych przez jednostkę samorządu terytorialnego.

Ponadto pragnę zauważyć, iż zgodnie z art. 7a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, projekt uchwały przewidujący udzielanie pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, podlega zgłoszeniu ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

Z poważaniem

Z up. Prezesa

ŚPODPIS